Fredy zdvihl povzbudivě palec a zbytek osady se škodolibě zašklebil. Mně moc do smíchu nebylo. Až zjistím, který pako přišlo jako první s nápadem zaplatit mi ke kulatejm narozeninám leteckej výlet nad Brdama, tak se bude vylučovat a ne jenom z osady, ale rovnou z celýho trampingu.

Motor letadla chvilku dojímavě škytal, ale nakonec zčistajasna zaburácel jak hajnej Škarda blahé paměti. Tráva pod námi začala zrychlovat a ve chvíli, kdy se změnila v zelenou šmouhu, se letadlo zhouplo. Můj žaludek s ním.

Zatraceně blbej pocit, řeknu vám.

Pilota jsem si po chvilce přestal ostražitě všímat s tím, že určitě ví co dělá a přenesl svoji pozornost na spolucestující. Ven, dolů, jsem se zatím podívat neodvážil.

Na Trapsavci se myslí na vše - i na záchranu
zhrzených nešťastných psavců

foto: Kavče ©

Byli dva. Ten první byl zcela nesympatickej, obtloustlej a upocenej prototyp dobře prosperujícího paďoura, který zíral znuděně z okýnka ven, když předtím zhnuseně přelétl pohledem můj trampskej vohoz. Chlapci si totiž prosadili, že jako šerif jim nesmím dělat ostudu a vypravili mě do letadla v plný parádě.

I s usárnou.

Druhej týpek byl pravej a nefalšovanej farář. Talárek, křížek na krku a vohozenej do dnešního

slunečného dne v praktické černi.

Taky cesta, jak být alespoň na chvilku Bohu blíž.

Každopádně byl nakažlivej svojí nechtěnou duševní podporou. Při pohledu na jeho spokojený výraz jsem totiž v sobě zmobilizoval co se dalo a opatrně vykoukl ven.

"Ježíši?"

No dobře, když se mi přestaly dělat mžitky před očima a žaludek si to na poslední chvíli rozmyslel se šavlovým tancem, musel jsem uznat,že na tom pohledu z vejšky fakt něco je.

Zrovna jsme si to hasili nad Plešivcem směrem k radaru na Pískách. Tramp ve mně v ten moment zadupal poslední zbytky pudu sebezáchovy. Snažím se určit kde jsou známé fleky, ale než jsem se pořádně rozkoukal, tak míjíme Velkou Babu.

Sakra, to je fofr?

Obracím se na pilota, abych ho požádal ještě o jedno kolečko, ale při pohledu na jeho vytřeštěný pohled a ruce křečovitě svírající knipl mi i jako leteckému laikovi dochází, že se nejedná o standardní pilotáž.

Loupnul jsem očima znovu ven.

"Do hajzlu?"

Paďour prokázal, že je asi i docela dobrej krizovej manažer a v ten samej okamžik, kdy pilotova ruka začala hysterickými pohyby ukazovat k položenejm padákům, tak už u nich stál a bleskově zmizel z letadla.

Krve by se ve mně v tu chvíli nedořezali?

Z šoku mě dostává farář. Cpe mi na záda padák a řve ať skáču. Lidskej mozek asi v krizovejch chvílích maká nějak rychlejš, tak mi během zlomku sekundy promítl scénku před odletem, kdy se kluci ze srandy ptali pilota, jak je na tom s padákama. Odpověděl jim, že mizerně, že jeden chybí a pro pobavení ukazuje, jak se s ním zachází.

Farářův mozek asi pracoval obdobně, jenže to by se nesmělo stát to, co se st?

Vyrval jsem mu padák z rukou. Špatně pochopil co chci udělat a tak ve svém úsilí ochabl. Ve chvíli, kdy začal v ruce ždímat křížek a drmolit Otčenáš, jsem přes něho ten padák hodil a bleskově mu zapnul přezku v rozkroku. Vykopnout ho z letadla bylo dílem okamžiku. Následoval jsem ho v nejvyšší čas.

Ve momentě, kdy mnou projelo spásné trhnutí otevírajícího padáku, se dole v lese zablesklo a objevil se hustý černý kouř. Kousek ode mě se vznášel farářskej a ke svému uspokojení jsem zahlédl, že pilot byl taky rychlej.

Dopad na zem už tak růžovej nebyl. Pro ty zatracený stromy se totiž vůbec nekonal. Chvilku jsem sebou cloumal jak moucha při své osudové návštěvě u pavouka, ale nůž vše vyřešil.

Ta úleva..

Do letadla mě už nikdo nedostane ani za rozbalenou pravnučku Boba Hurikána..

Z dálky se ke mně doneslo volání o pomoc. Jak se zdá, farářskej je z toho všeho asi taky na větvi.

Po chvilce hledání jsem ho našel a opakoval osvobozovací postup.

Je po všem.

Nad stromy stále stoupá dým a v dáli jsou slyšet sirény.

Blíží se.

Náhle cejtím, jak se mi začínají třást ruce i nohy, však už taky bylo na čase. Obracím se na sedícího božího muže.

" Je mi líto velebnej pane, že jsem vám asi překazil schůzku s pánbíčkem, ale tím jak jste se mi snažil zachránit kejhák, jste mě byl docela sympatickej."

" Ale.., ale vždyť jeden padák chyběl. Byly tam jen dva a s jedním vyskočil ten podnikatel," kroutí hlavou a nechápe.

" Jo, vyskočil. To je pravda," tiše souhlasím.

"Potom se tedy stal zázrak" pronesl a vztáhnul ruce k nebi.

"Jo, možná" šklebím se na celé kolo. " Zázrak je, že ten blbec paďourskej nerozpoznal moji usárnu vod padáku!"

Trapsavec 2005, 1. místo v kategorii oldpsavců